

Конституція про Святу Літургію

83. Ісус Христос, Первосвященик Нового і вічного Завіту, взявши на Себе людську природу, приніс у це земне вигнання піснеспів, який усі віки лунає на небесах. Він, Христос, об'єднує в Собі всю людську спільноту, щоб вона разом з Ним співала цю божественну пісню прослави.

Це священиче служіння Він продовжує здійснювати через свою Церкву, яка не лише у звершенні Євхаристії, а й іншими способами, передусім через богослужіння добового кола, безупину прославляє Господа і заступається перед Ним за спасіння всього світу.

Конституція про Святу Літургію

84. Богослужіння добового кола відповідно до давньої християнської традиції укладено таким чином, щоб весь перебіг дня і ночі освячувався хвалою Божою. Коли цю чудову пісню прослави як слід виконують священики та інші, кого Церква для цього поставила, або ж Христові вірні, які моляться разом зі священиком за встановленим взірцем, тоді це є справді голос самої Невісти, яка промовляє до Жениха, навіть більше – це молитва Христа разом з його Тілом до Отця.

Конституція про Святу Літургію

85. Тому кожен, хто це виконує, не лише сповнює церковний обов'язок, а й стає учасником найвищої честі Христової Невісти, адже складаючи хвалу Богові, вони стоять перед його престолом в імені Матері-Церкви.

Катехизм Католицької Церкви

1164 Від закону Мойсея Божий народ мав визначені свята, починаючи від Пасхи, щоб згадувати дивні діла Бога Спасителя, дякувати Йому за них, увінчити пам'ять про них і навчити нові покоління узгоджувати з ними свою поведінку. У часі Церкви, від Пасхи Христа і до її сповнення у Царстві Божім, літургія, яка відправляється у визначені дні, цілковито просякнута новизною Христового таїнства.

Катехизм Католицької Церкви

1165 Коли Церква святкує таїнство Христа, є одне слово, що надає їй молитві особливого звучання: “нині” — наче відлуння молитви, якої навчив її Господь, і заклику Святого Духа. Це “нині” Бога Живого, до якого людина покликана ввійти, воно є “часом” Пасхи Христової, яка пронизує цілу історію і веде її.

Катехизм Католицької Церкви

1174 Таїнство Христа, Його Втілення і Його Пасха, які ми святкуємо у Євхаристії, насамперед у недільному зібранні, пронизує і перетворює час кожного дня молитвою Літургії Часів (Officium divinum, Часослов). ... Вона творить “публічну молитву Церкви”, у якій вірні (клир, особи посвяченого життя і віряни) виконують своє царське священство охрещених.

Катехизм Католицької Церкви

1175 Літургія Часів призначена для того, щоб стати молитвою усього Народу Божого. У ній Сам Христос “виконує надалі священиче служіння через Свою Церкву”; кожен бере в ній участь відповідно до власного служіння у Церкві і до умов свого життя.

1176 Молитва Літургії Часів вимагає не тільки узгодження голосу з молитвою серця, а також старання “глибше пізнати богослуження і Біблію, особливо псалми”.

Катехизм УГКЦ

538 Господь Бог сотворив світ у часі, в якому чергуються світло і темрява, день і ніч, пори року: «Нехай будуть світила на тверді небесній, щоб відділяти день від ночі, й нехай вони будуть знаками для пір (року), для днів і років» (Бут. 1, 14). Чергування ночі і дня в розповіді про сотворення світу є знаком творчої дії Бога, який привів усе з небуття до буття. Тому для спомину цієї дії богослужіння добового кола розпочинається з вечора. «І був вечір і був ранок...» (Бут. 1, 5нн).

Катехизм УГКЦ

539 День, згідно зі Святим Письмом, – це період життя. Господь Бог сотворив світло, відокремивши його від темряви. Цей зміст вкладено в розуміння добового кола: піднесення творіння з темряви небуття до світла буття, а відтак – від світла видимого до світла невидимого. Ось чому біблійний день – як символ наближення світу до Бога і входження Бога у світ – є водночас днем літургійним.

Катехизм УГКЦ

540 Добове коло богослужінь нашої Церкви побудоване на ідеалі безнастанної молитви, вираженому біблійним числом сім, яке є образом повноти і досконалості: «Сім раз на день я Тебе хвалю за Твої присуди справедливі» (Пс. 119 (118), 164). До такої молитви заохочує і святий Василій Великий: «щоб і для нас щодень було за правило: сім разів на день славити Бога». Основою цього молитовного правила є Псалми, які переплітаються з іншими моліннями: гимнами, стихирами, тропарями, кондаками та єктеніями. Добові богослужіння, а саме: Вечірня, Повечір'я, Північна, Утреня, Перший, Третій, Шостий і Дев'ятий часи, а також Обідниця – містяться в богослужбовій книзі під назвою Часослов.

Типік УГКЦ

Частин богослужіння – дев'ять: вечірня, повечір'я, утренняя, чотири часи, тобто: I, III, VI і IX і Літургія або, замість неї обідниця.

Крім чотирьох часів, з яких кожний має один і той самий вид, всі інші частини богослужіння мають по кілька видів.

Типік УГКЦ

Види богослужінь добового кола:

вечірня – великої, повсякденної і малої, а велика, в свою чергу, може бути зі всенічним або без нього;

повечір'я – великого і малого, а велике може бути зі всенічним або без нього;

північна – повсякденної, суботньої і недільної;

утреня – великої і малої, або повсякденної, а велика може бути зі всенічним або без нього;

Літургія – повної: св. Івана Золотоустого і св. Василя Великого і неповної, тобто Напередосвячених Дарів”.